

Negiranje ratnih zločina je neoprostivo

Visoki predstavnik i specijalni predstavnik EU Valentin Inzko danas je zajedno sa šefom Misije OSCE-a u BiH ambasadorom Gary. D. Robbinsom te specijalnim predstavnikom generalnog sekretara Vijeća Evrope i šefom Misije Vijeća Evrope u BiH Caroline Ravaud, najoštrije osudio izjave premijera RS Milorada Dodika u kojima je negirao prirodu ratnih zločina počinjenih u Tuzli 25. maja 1995. godine, kada je 71 osoba ubijena i više od 150 ranjeno, zločina na pijaci Markale u Sarajevu, 5. februara 1994. godine, gdje je 68 ljudi ubijeno i 144 ranjeno, te onog počinjenog 28. avgusta 1995. godine, kada je 37 ljudi ubijeno i 90 ranjeno.

Činjenice o ovim ratnim zločinima su jasne. Sud Bosne i Hercegovine je 12. juna 2009. godine proglasio krivim Novaka Đukića, komandanta Vojske bosanskih Srba, za tuzlanski masakr i osudio ga na zatvorsku kaznu u trajanju od 25 godina. Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju (MKTJ) proglasio je Stanislava Galića, koji je komandovao Sarajevsko-Romanijskim korpusom Vojske bosanskih Srba, krivim za zločine protiv čovječnosti, uključujući masakr na pijaci Markale 5. februara 1994. godine, te ga osudio na doživotnu zatvorsku kaznu. Konačno, MKTJ je utvrdio odgovornost generala Dragomira Miloševića za ratne zločine, uključujući masakr na pijaci Markale 28. avgusta 1995. godine, te ga prvostepenom odlukom osudio na zatvorsku kaznu u trajanju od 33 godine.

Bilo kakvi pokušaji da se promijene historijske činjenice o ratnim zločinima neprihvatljivi su i neoprostivi. Kada takvo iskrivljavanje činjenica dolazi od zvaničnika sa visokim stepenom odgovornosti, zvaničnika koji je obavezan poštivati Dejtonski mirovni sporazum i saradivati sa Međunarodnim haškim tribunalom, onda su te izjave posebno neodgovorne i podrivaju ne samo institucije posvećene vladavini zakona nego i kredibilitet tog pojedinca.

Šefovi misija OHR-a/EUSR-a, OSCE-a i Vijeća Evrope u Bosni i Hercegovini podsjećajući da, iako svaka osoba uživa slobodu izražavanja prema Evropskoj konvenciji o ljudskim pravima, ova odredba podliježe i određenim ograničenjima, prije svega u kontekstu "očuvanja autoriteta i nepristranosti pravosuđa" te "zaštite ugleda ili prava drugih".